

[Gert Petersen]

imod den pågældende vedtagelse, som hr. Knud Lind nu med monotoni vender tilbage til. Det ved hr. Knud Lind fra dagspressen, hvis han i øvrigt gider befatte sig med at læse dagspressen fra det tidspunkt, VS havde sit møde. De betragtninger, hr. Knud Lind kommer med, er helt ude på overdrevet, når det er hr. Steen Folke, der er ordfører for forslagsstillerne.

For det andet er det endnu længere ude på overdrevet, eftersom socialistisk folkeparti er medforespørger, hvad hr. Knud Lind udmærket ved, og så kunne hr. Knud Lind jo diskutere med os, for i vores program – men det læser hr. Knud Lind selvfølgelig ikke op – står der ordret:

»Et flertal for socialisme i befolkningen vil naturligt afspejle sig i et socialistisk flertal i folketinget. Hvis det undervejs via stemmesedlen viser sig, at flertallet skifter opfattelse og flertallet går tabt, vil det være udtryk for, at en socialistisk bevægelse ikke har den fornødne styrke, og den må uden forbehold respektere dette meningsskifte.«

Så kunne hr. Knud Lind bruge sin energi på – når han nu ikke vil diskutere med hr. Steen Folke – at diskutere med den anden forespørger, nemlig socialistisk folkeparti. Når hr. Knud Lind ikke gør det, kan jeg kun drage den konklusion, at hr. Knud Linds mærkværdige indlæg her i dag udelukkende har skullet aflede opmærksomheden fra den undertrykkelse og det antidemokrati, som findes i Tyrkiet. Derefter kan enhver jo fundere over, hvorfor hr. Knud Lind har et motiv, der fører ham frem til sådanne handlinger.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er blevet spurgt af én i salen om, hvordan det radikale venstre ville stemme, hvis det var tinget, der skulle afgøre, i hvilken rækkefølge de to dagsordener kom til afstemning.

Jeg kan så heroppefra bekræfte det, jeg sagde til vedkommende: det radikale venstre stemmer for, at den socialdemokratiske dagsorden kommer først til afstemning, hvis tinget bliver spurgt.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Vi er jo i en lidt besynderlig situation – hvad man ikke af referatet af forhandlingerne kan se eller høre – at der i salen har været lidt usikkerhed om disse procedurespørgsmål, idet der vistnok er blevet ført en slags samtaler på et højt plan om, hvad der egentlig vil ske i morgen. Jeg ved ikke, om der er nogle, der kan skære igennem og forklare, hvordan afstemningen vil foregå, for det ville jo ærlig talt være oplysende, men jeg må forstå det sådan efter hr. Bernhard Baunsgaards allerseneste indlæg, til trods for hvad der har været af usikkerhed, at der vel for pokker må være et flertal i morgen, der – hvis formanden ikke af egen drift gør det – kan sikre, at det bliver socialdemokratiets forslag, der kommer først til afstemning. Da de radikale, hvis det kommer først til afstemning, jo altså også vil stemme for det, så må der altså være et flertal i morgen.

Min konklusion bliver, at der vil være et flertal i morgen for socialdemokratiets dagsorden, og det synes jeg er et vigtigt resultat af denne debat. Hvis der var nogle med endnu større autoritet, der kunne sige, at jeg havde ret i denne fortolkning af forretningsordenen på grundlag af faldne udtalelser, ville det selvfølgelig være fint, men ellers tror jeg dog, at det er sådan, det kommer til at gå.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Kun fordi hr. Steen Folke igen mener, at der har været nogen uklarhed, kan jeg gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg på gruppens vegne. Jeg personlig og gruppen foretrækker den socialdemokratiske dagsorden, men vi vil også stemme for regeringens for ikke at risikere at komme bag om 1. juli 1982. Der er ingen usikkerhed og ingen tvivl om, hvordan vi stemmer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg er glad for, at det ikke blev nødvendigt at tage forretningsordenens § 31 i anvendelse.

Som tidligere meddelt skal jeg udsætte afstemningen om dagsordensforslagene til mødet i morgen.